

عنوان مقاله:

سیمای زن آرمانی در منظومه ای عرفانی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

فاطمه رنجبر - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

نحوه ی تبلور و حضور زن در ادبیات ملل مختلف ، مبتنی بر نحوه ی تفکر آن قوم در خصوص شخصیت و جایگاه زن است. در ادبیات ملل مختلف از روزگاران کهن، آثار ادبی زیادی درباره شخصیت و جایگاه زنان به وجود آمده است که در برخی از این آثار سیمای زن به صورت های معشوقه ، ساقی ، خنیاگر ، جادوگر ... به تصویر کشیده شده است. در حقیقت می توان گفت در این گونه آثار شخصیت و ارزش های واقعی و والای زن نادیده گرفته شده است که شاید یکی از دلایلان وجود جامعه ی مرد سالار و رواج عقاید نادرست درباره زن است. اما در مقابل آثاری نیز وجود دارند که ارزش های واقعی زنان در آن ها ستوده شده و در واقع با نگاهی واقع گرایانه به زن به عنوان انسانی والا و وارسته نگریسته شده است. یکی عطار الهی نامه از آثاری که در آن زنان با منزلتی ارجمند و ستایش آمیز و همپراز با مردان توصیف شده اند ، کتاباست. در داستان های الهی نامه زنان از بهترین و ستایش آمیز ترین موقعیت ها برخوردارند . به طور کلی می توان گفت عطار با نگاهی واقع گرایانه شخصیت زن را بدون تعصب جنسیتی ، به عنوانی موجودی که از حرمت و منزلت خاصی برخوردار است توصیف کرده است. اگر چه که غالب حکایت های این منظومه ، نشانگر دوران پدر سالاری است ، اما هرگز او همانند برخی از گذشتگان خود زنان را مورد اهانت قرار نداده و تحقیر نکرده است. چنین به نظر می رسد که در میان شاعران و نویسندگان سنتی زبان فارسی ، دیدگاه عطار درباره زن ، دیدگاه متعادلتری نسبت به گذشتگان خود است، زیرا او در غالب حکایت هایش در این منظومه از آزادی ، سربلندی و عزت نفس زنان سخن گفته است. در این پژوهش برآنیم تا با بررسی جایگاه و سیمای زنان در منظومه الهی نامه عطار ، نقش و جایگاه او را در این اثر گرانبهای فارسی نشان داده و دیدگاه های مردم روزگاران کهن به ویژه مردم مشرق زمین را در این باره بررسی کنیم

کلمات کلیدی:

عطار ، الهی نامه ، شخصیت زن ، عرفان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581460>

